

رازی و خوانندگان

مقدمه:

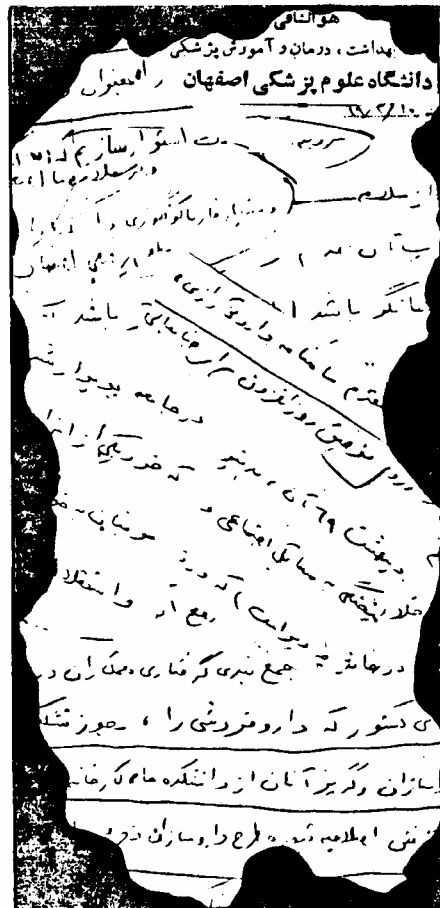
برادر و همکار عزیزمان دکتر غلامرضا اصغری در تاریخ ۶۹/۳/۱۰ طی نامه‌ای محبت‌آمیز به مدیر مسئول مجله، ضمن اینکه کلیه دست‌اندرکاران "رازی" را به ادامه راه دلگرم نموده‌اند، رهنمودهایی نیز ارائه کرده‌اند که مفید است. ایشان در همین تاریخ نامه‌ای نیز به اینجانب نوشته و نکات قابل استفاده‌ای درباره سرمقاله شماره ۴ نشریه تحت عنوان "به کجا می‌رویم؟" نگاشته‌اند که از لطفشان سپاسگزاریم و بدلیل نکات مورد اشاره ایشان، حیفاً آمد که دیگر مخاطبین خویش را از آنها محروم سازیم. لذا هر دو نامه را در این قسمت برای آگاهی همکاران مروری دوباره می‌کنیم. جا دارد که بار دیگر از برادر دکتر غلامرضا اصغری تشکر کرده و از همینجا دستشان را برای همکاریهای بیشتر با نشریه رازی که در واقع جریده‌ای متعلق به همه همکاران است، بفشاریم. ضمناً بدینوسیله از تمامی کسانی که با نامه‌های خود ما را به ادامه راه دلگرم کرده‌اند سپاسگزاری نموده و انتظار داریم قصور ما را در دادن جواب به تک تک نامه‌ها بدلیل کثرت کار، به بزرگواری خودشان ببخشایند.

سردبیر

مدیر مسئول محترم ماهنامه داروئی رازی،
برادر جناب آقای دکتر صدر

پس از سلام و آرزوی توفیق روزافزون برای جنابعالی و همکارانتان در ماهنامه و اعلام وصول شماره ۴ اردیبهشت ۶۹ آن، بدینوسیله به حضرتعالی و کلیه دست‌اندرکاران ماهنامه به بهانه تنوع مطالب و آمیختگی به مسائل اجتماعی و مفید بودن آن تبریک عرض می‌نمایم. البته جز این انتظار نست (اگرچه دیر است) که در تحول فرهنگی و اجتماعی عمیقی که در پی انقلاب شکوهمند اسلامی در جامعه پدیدار شده و نظام مقدس جمهوری اسلامی به محصول نشسته است علم و حرفه داروسازی که خود یکی از ابزارهای کارای دشمنان بشریت و انقلاب و اسلام می‌باشد به سر پنجه تدبیر مومنان به خدا و خدمتگزاران مردم محروم به آهنگی دگر درآمیزد و در خدمت حکومت اسلام و استقلال مردم خوب سرزمین ایران اسلامی جهت یابد. پس بر ما داروسازان است که با درک صحیح شرائط حاکم بر داروسازی کشور و ارائه تابلوئی جامع از واقعیات موجود نظام داروئی و شناخت نیازهای واقعی و حقیقی جامعه و مردم خود به خدمات داروئی در قالب سیستم ارائه خدمات بهداشتی

درمانی، تحول اساسی را در تمامی زمینه‌های آموزشی، تولیدی، مدیریتی و ارائه خدمات داروئی برنامه‌ریزی نموده و به اجرا درآوریم تا ما نیز حداقل دین خود را به امت شهیدپرور و شهیدان والامقام ادا کرده باشیم. لذا هرچه پربارتر کردن مطالب

اجتماعی داروسازی و انعکاس نظرات کارشناسی همکاران می‌تواند قدمهای اولیه این راه باشد.

دکتر غلامرضا اصغری - گروه فارماکونوزی
دانشکده داروسازی - اصفهان

سردبیر محترم ماهنامه رازی
پس از سلام، مطالبی که بدنبال می‌آید نقدگونه‌ای است بر سر مقاله "به کجا می‌رویم؟" که در صورت صلاحدید به چاپ آن اقدام فرمائید، باشد که سؤال سرمقاله مذکور را پاسخ‌گو و "جای رفتن!" را نشانگر باشد اما شاید بهتر باشد که در سرمقاله آن ماهنامه این سؤال مطرح گردد که "در کجا هستیم؟" تا دیگر آتیه شغل خودمان امواج نگران‌کننده را بر ما نتازاند و با انتظار تشکر از مشتری داشتن در داروخانه با چاشنی انفجاری بازی نکنیم و حرمت حرفه خود را در حداقل سطح قابل مقایسه با سایر هم‌صنفان (که البته احتمالا منظور پزشکان است) آنهم حفظ در معیشت ندانیم و منطقی نمودن روابط داروساز - پزشک و بیمار را در رفع کمبود دارو خلاصه نکنیم و برای رفع اتهام از خود در عرضه نکردن دارو! اشاع بازار مصرف را پیشنهاد نکنیم و در نهایت با جمع بندی گرفتاری همکاران در وجوه مختلف شغلی!؟ از گرفتاریهای نظام دارو - درمانی کشور که داروفروشی را، مجوز تشکیل دانشکده‌های آزاد و غیرآزاد را، احساس یوجی داروسازان و گریز آنان از دانشکده‌ها، کارخانه‌ها و حتی داروخانه‌ها را؟! و در دستور کار مجلس شورای اسلامی قرار گرفتن اصلاحیه تبصره طرح داروسازان تجربی را و دهها مسئله دیگر را، به‌عنوان واقعیات غیرقابل انکار بر ما تحمیل می‌نماید، غافل نگردیم و فکر و قلم خود را بر این سئوالات استوار سازیم که: "کجا هستیم؟" "به کجا باید برویم؟" و "چگونه باید برویم؟"
دکتر غلامرضا اصغری - دانشکده داروسازی
دانشگاه علوم پزشکی اصفهان